

Tað verður ikki fyrr enn eina ferð í vetur, Sjórdarklettur kemur við fyrstu isfiskalastini til Bacalao.

Skipið skal fyrst sandblasast og annars hava eina yvirhaling, sigur stjórin á Bacalao, Aksel Hansen.

Leygardagur 7. august 1982

FF KRAVDI HÁLVA MILLIÓN

Manningin á trolaranum Sjórdarkletti eigur 500.000 kr. í húru og friðarløn til góðar hjá reiðarlinum, P/f Arnafjalli á Tvøroyri.

Tá sakførarin hjá Fiskimannafelagnum, Sigurð Joensen, legði fram sjó-pantikrivið á tvingsilsuppboðnum hósdagin, mótmælti sakførarin hjá A/s Fiskernes Bank, Jóg-

an Páll Lassen. Hann segði, at bankin ikki kundi góðtaka kravið, tí hann veit ikki, hvussu Fiskimannafelagið er komið fram til talið 500.000 kr.

Fútarætturin helt tað tó ikki vera orsök til at biða við tvingsilsuppboðnum av hesi grund. Tað kundi kannast aftaná, um talið hjá FF er rætt. Sjópantikrøv hava

fyrsta rætt, tá skip verður selt á tvingsilsuppboði. Tí má fyrsta boð altíð vera so mikið høgt, at sjó-pantikrøvinu kunnu gjaldast beinanvegin. Fútarætturin gjørdi vart við, at talið hjá FF eins væl kann vera rætt sum skeivt, so bjóðast mátti soleiðis, at felagið kundi fáa 500.000 kr. Sjópantikrøv vóru eisini frá Tvøroyrar og

Vágs havnum. Tað eru ógoldnir havnapengar. Bert eitt boð kom uppá Sjórdarklett. Tað var frá P/f Bacalao, 600.000 kr.

Norskt krav

Krivið um tvingsilsølu kom úr Noregi. Frá A/s Fiskernes Bank (Eksportfinans), sum eigur fyrsta

prioritet í skipinum, góðar 7,9 mill. kr. Annan prioritet eigur Ibensted Mekaniske Verksted, 300.000 kr. og síðani sigur landskasin 3. - 8. prioritet, seks pantibrev uppá tilsamans 1,56 mill. kr.

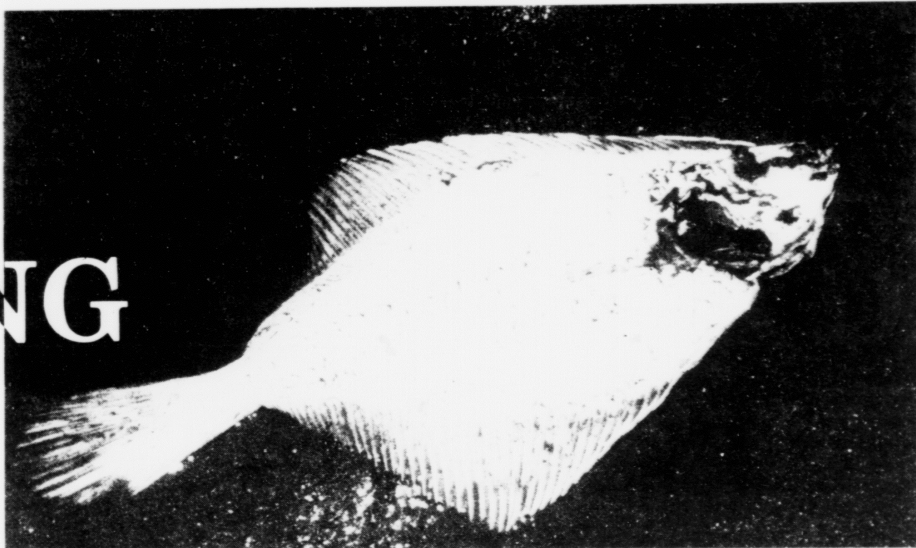
Sjórdarklettur hevði fyrr navnð Ranafossur. Eldur kom í hann í 1977. Vrakíð lá leingi fyr í teym í Havni, til P/f Arnafjall

keypti tað og umbygd tað til Sjórdarklett. Sjórdarklettur hevur nú eisini ligið eina tíð í Havni. Sjórdarklettur er fimta føroyska skipið, sum í ár er selt á tvingsilsuppboði. hd

DEYÐ AV DÁLKING

Hendan sandflundran er deyð av dálking. Hon er rikin upp á Sandin í Vági. Og hetta er ein vanlig sjón at siggja á Sandinum.

Sleppur umhvørvisdálkingin at halda fram, kemur øll innanfjarða-fiskaaling í livsvanda um eini 10-20 ár, skrivur Jørgen M. Olsen í Vági, í 1. partinum í eini framhaldsgrein um umhvørvisspurningar.

Av tí at eg ta seinastu tíðina av mongum eri spurdur um, hvat eg haldi um dálkingarvandan á teimum føroysku firðunum í sini heild og um møguleikarnar fyri fiskaaling, seti eg hesi fáu orð á blað.

Henda spurning kann eg bert svara við at siga frá egnum royndum, sum byggja á kanningar, ið eg havi gjørt á Vágfirði gjøgnum mong ár fyri egna rokning.

Tað ber tí eftir mínum

tykki væl til at gera sam-anberingar millum víður-skiftini fyrr og nú.

Tá nú bæði landið og privatmenn hava stórar framtíðarvónir um fiska-aling av ymskum fiska-sløgum og skeljadyrum og tí gera stórar íleggingar í slíkar fyrítøkur, skal eg her siga frá, hvussu stórar umhvørvisbroytingar eru farnar fram hesi árin, síðan eg byrjaði at gera kanningar av øllum lívi á Vágfirði.

Frá 1930 til 1960 var ein

týðilig niðurgongd at siggja í tí fyrr so yðjandi lívi, ið var her á fjørðinum.

Men síðan 1960, ella síðan vaskimaskinan gjørdist hvørs mans ogn, er broytingin ræðulig, ja beinleiðis skelkandi. Ikki bara vaskimaskinan, men eisini kloakkinar og tær sterku sápurar mugu verða lagdar undir at hava volt hetta.

Við hetta má okkurt munagott verða gjørt, tí nú er bráðneyðugt at fáa steðgað ella minkað um

hesa altoyðandi dálking av firðum og votnum. Sleppur henda umhvørvisdálking at halda fram, kemur øll innanfjarða fiskaaling í livsvanda um eini 10-20 ár, og tá fara ómettalig framtíðar virðir fyri skeyti, og tá vil tað taka mong ár at reinsa firðirnar so mikið, at fiska-aling aftur kann setast á stovn, um tað nakrantíð fer at eydnast.

Heimahentleikar og idnaðarvirkir fara meira og meira dálking við sær.

Hetta er øllum kunnugt og ger seg galdandi fyri øll framkomin samfeløg og serliga har, sum fleiri idnaðarlond liggja aføst lið um lið.

Tá vit føroyingar nú eru so væl fyr, at land okra liggur so fjarskotið og einsamalt mitt úti í tí stóra Atlantshavinum, er tað bæði harmiligt og ábyrgdarleyst, at slík oyðandi dálking ótarnað skal fáa loyvi at fara fram og breiða seg í einum landi við so litlum fólki.

Um vit megnaðu at halda okkara umhvørvi reint betri enn onnur lond, sum eru við at kóðna í egnum ruski, hevði tað givið okkara útflutningsvørur stórar fyrimunir.

Men, hvat er so at gera, og hvør skapar hesa stóru vandamiklu dálking? spyrja mong. — Tað gera vit øll, tí hentleikar og idnaðarvirkir skapa dálking.

(Greinin er í fyra partum. Hinir triggir koma í blaðið í næstu viku.)